

РЕШЕНИЕ

№ 2897

гр. София, 12.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1845** по описа за **2020** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция за хората с увреждания, срещу Решение от 11.12.2019 г. постановено по н.а.х. дело № 10800/2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 108/0023-4361 от 23.07.2018 г., издадено от изп. директор на Агенцията за хората с увреждания (АХУ).

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт и моли касационната инстанция да го отмени и по същество на спора да потвърди НП. Поддържа, че както в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН), така и в издаденото въз основа на него НП детайлно са описани нарушенията и обстоятелствата при които са извършени. Счита за необоснован извода на първостепенния съд, че в административно-наказателното производство е било допуснато съществено нарушение на разпоредбата на чл.40 ЗАНН, тъй като със събраните доказателства е било установено, че са положени усилия от ответното дружество да бъде поканено за съставяне на АУАН на вписания в Търговския регистър адрес на управление, но не е било намерено.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се представлява.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна. Административен съд С.-град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването на съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна по следните съображения: Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

С НП № 108/0023-4361 от 23.07.2018 г., издадено от М. К. – изп. директор на АХУ на ответника по касация [фирма], на основание чл. 54а от Закона за интеграция на хората с увреждания (отм) (ЗИХУ) и чл. 53 във вр. с чл. 83 от ЗАНН е наложена „имуществена санкция“ в размер на 10 000 (десет хиляди) лв. за нарушение на разпоредбата на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия (Наредбата), посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от ЗИХУ.

За да постанови решението си районният съд е приел, че при извършена проверка на 09.02.2018 г., въз основа на заповед на изп. директор на АХУ, комисия в състав председател и двама членове разгледала постъпилите документи от лица, вписани в регистъра по чл. 35 от ЗИХУ (отм.), отнасящи се до изпълнение на задължението по чл. 12, ал. 1, т. 1 от Наредбата, която задължава търговците на дребно до 30 октомври на текущата година да представят в АХУ анализ на цените на съответните продавани медицински изделия съобразно цените, издадени от търговците на едро. При проверката се е установило, че дружеството [фирма] не е изпълнило това задължение. На 11.04.2018 г. е била изпратена покана за съставяне на АУАН до жалбоподателя. Въз основа на съставения констативен протокол е бил съставен АУАН № 30-СЦ от 30.04.2018 г. АУАН му е бил връчен на 15.05.2018 г. В законоустановения срок жалбоподателят е възразил срещу АУАН. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП. На 10.06.2019 г. АХУ е изпратила доброволна покана за изпълнение на задължението за заплащането на наложената имуществена санкция, като със същата покана на касатора е било връчено и НП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление, както и показанията на свидетелят Д. Т. Н. – актосъставител и въз основа на тях е приел, че при съставянето на АУАН са били допуснати съществени процесуални нарушения, които са опорочили цялото административно-наказателно производство. Решаващият състав е обосновал извод, че АУАН незаконосъобразно е бил съставен при условията на чл.40, ал.2 ЗАНН – в отсъствие на нарушителя, без да са били налице данни по преписката, че последният е бил търсен, но не е бил намерен или

след като е бил поканен не се е явил.

Пред настоящата съдебна инстанция са приети нови писмени доказателства, а именно покана за съставяне на АУАН изх. № 0023-0981/20.02.2018 г., известие за доставяне от [фирма], ведно с обратна разписка, че пратката не е потърсена от получателя.

Решението е неправилно.

На първо място настоящият решаващ състав приема, че при правилно установените факти първостепенният съд е обосновал погрешен извод, че АУАН е бил съставен в отсъствие на нарушителя, без да е налице някоя от алтернативно установените в чл.40, ал.2 ЗАНН предпоставки за това, което е ограничило правото на защита на нарушителя.

Процедурата по съставяне на акт за установяване на административно нарушение е регламентирана в разпоредбата на чл.40 ЗАНН. Според ал.1 на разпоредбата АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Изключение от това правило е допуснато в ал.2 на чл.40 ЗАНН, според която норма АУАН се съставя в отсъствие на нарушителя при алтернативно наличие на някоя от изброените предпоставки: последният е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта.

От събраните писмени доказателства е безспорно установено, че търговецът е бил търсен за съставяне на АУАН, но не е намерен на адреса, посочен Търговския регистър (ТР): област Р., [община], [населено място] 7004, [улица], бл. Р., ап. 64. Съгласно приетите и неоспорени по делото писмени доказателства: покана за съставяне на АУАН изх. № 0023-0981/20.02.2018 г., известие за доставяне от [фирма], ведно с обратна разписка, че пратката не е потърсена от получателя. Видно от седалището и адреса на управление, вписани в ТР и регистър на Ю., на същия адрес е регистрирано и друго дружество, чиито управител и съдружник е г-н А. – [фирма]. Следователно при тези факти по отношение на АХУ са били налице предпоставки за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя. Освен това, съгласно приложимата норма на чл.53, ал.2 ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в АУАН, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

АУАН № 30-СЦ/30.04.2018 г. е бил предявен и връчен на А. А., управител на [фирма], като срещу АУАН касаторът е представил възраженията си. В случай, че АУАН действително е бил редовно връчен на търговеца, последният е разполагал с всички възможности да упражни и защити правата си, независимо от факта, че актът е бил съставен в негово отсъствие.

По изложените доводи, настоящия решаващ състав намира, че решението на първостепенния съд е неправилно и следва да бъде отменено. На основание чл.222, ал.2 АПК, делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд, за събиране на относими писмени доказателства, съобразно указанията дадени в настоящото съдебно решение и произнасяне по същество съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 от ЗАНН, като при спазване нормите на чл.313 и чл.314, ал.1 от НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН, да се провери изцяло правилността и законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.2 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, Административен С. - град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 11.12.2019 г. постановено по н.а.х. дело № 10800/2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.